

Bindsløv: Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, er syg, vil jeg gerne paa mit Partis Vegne tilsige vort Medarbejderskab til dette Lovforslags Gennemførelse, ligesom vi gjorde ved første Behandling i forrige Samling. Vi er ikke enige i de Synspunkter, der fra socialdemokratisk Side er fremført, gaaende ud paa, at man skulde kunne henlægge de sønderjydske Arkivsager under et af de andre Landsarkiver. Vi tror, at det vilde være gavnligt, om der blev oprettet et særligt sønderjydsk Landsarkiv, men derfor kunde der godt være Tale om at udvide Grænserne for dette Landsarkivs Virksomhed, og Spørgsmaalet om, hvorvidt Kongeaagrensen skal være gældende, mener jeg bør undersøges nærmere i det Udvalg, som vil blive nedsat.

Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Undervisningsministeren (Byskov): Jeg vil udtale Haabet om, at det vil kunne lykkes nu at faa dette Lovforslag gennemført ved en hurtig Behandling her i Tinget. Jeg skal her kun give den Oplysning til det ærede Medlem Hr. Sneum, at der er blevet fremskaffet Svar paa de Spørgsmaal, som Udvalget stillede i Fjor, og at det netop var min Hensigt, saaledes som det ærede Medlem tænkte, at forelægge disse Oplysninger for det Udvalg, som jeg ventede nedsat efter Lovforslagets første Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

C. O. Pedersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2775; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 57).

Sagen sattes til Forhandling.

Sevelsted: Det foreliggende Lovforslag er foranlediget ved en Henstilling til Indenrigsministeren fra Bestyrelsen for de to Husmandskreditforeninger, den jydske og Østifternes. Henstillingen til Ministeren tager Sigte paa en Forlængelse af allerede gældende Bestemmelser i den sidst vedtagne Lov om Kreditforeningerne, Lov Nr. 312 af 23. December 1925.

I det Lovforslag, som her er til Behandling, findes der ingen nye Bestemmelser for de to omtalte Kreditforeninger.

§ 1 tager Sigte paa en Forlængelse af Statens Rentegaranti for de 4½ pCt. Obligationer, som de to Kreditforeninger allerede udsteder. Første Gang de tvende Husmandskreditforeninger opnaaede en saadan Begunstigelse fra Staten, var ved Lov af 10. Juli 1915. Siden er denne Bestemmelse blevet fornyet et Par Gange, første Gang ved Lov af 23. Juni 1920 og sidste Gang ved Lov af 23. December 1925, hvor Bestemmelserne fik Gyldighed til 11. December Termin 1928. I § 1 foreslaas det altsaa nu, at Statens Rentegaranti for de 4½ pCt. Obligationer forlænges til 11. December Termin 1931. Da de Erhvervsforhold, som Landbruget arbejder under, er mere vanskelige nu, end de har været i mange Aar, og da man ved en Ophævelse af Statens Rentegaranti maa befrygte et Fald i Kursen paa disse Obligationer, og dette yderligere vil forværre det mindre Landbrugs vanskelige Forhold, maa jeg meget anbefale, at Statens Rentegaranti bliver forlænget til 1931, saaledes som Lovforslaget tager Sigte paa.

§ 2 i Lovforslaget gaar ud paa en Forlængelse af Gyldighedstiden for de nu gældende Taksations- og dermed følgende Laanegrænser, der vil udløbe til 11. December Termin 1928. Gyldigheden af disse Grænser foreslaas nu forlænget til 11. December Termin 1931. Den nuværende Maksimumgrænse for Vurderinger indenfor de tvende Husmandskreditforeninger, der, som allerede nævnt, nu foreslaas forlænget i 3 Aar, er for Ejendomme med mindre Jordareal end 1 ha 16 000 Kr. og for de egentlige Husmandsbrug 20 000 Kr. Disse Grænser er mangfoldige Gange blevet forhøjet siden 1880, da vi fik Loven om disse Kreditforeninger, og hvor man satte Vurderingssummen til 4 000 Kr. Allerede to Aar efter, i 1882, gik man op til en Vurderingssum af 6 000 Kr., og med en saadan Vurderingsgrænse arbejdede man